

Sygn. akt V KK 14/21

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 stycznia 2021 r.,

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawę **P. D.**,

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 18 sierpnia 2020 r., sygn. akt VII Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 12 lipca 2019 r, sygn. akt II K (...),

p o s t a n a w i a:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego;

3) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. D. Ś., Kancelaria Adwokacka w O., kwotę 442 zł 80 gr, w tym 23 % VAT, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postaci sporządzenia i wniesienia kasacji.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 12 lipca 2019 r. (sygn. akt II K (...)) P. D. został uznany winnym czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw.

z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzono mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności oraz zobowiązano go do naprawienia szkody przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego B. sp. z o.o. 43.000 zł. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 18 sierpnia 2020 r. (sygn. akt VII Ka (...)).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasację wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi „bezwzględłą przyczynę odwoławczą a to art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. przez utrzymanie w mocy przez Sąd Okręgowy w O. wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 12.07.2019 r. w pkt 2 pomimo dopuszczenia na rozprawie dowodu z odpisu Krajowego Rejestru Sądowego wg stanu na dzień 10.08.2020 r., stanowiącego że B. Sp. z o.o. z siedzibą w J. została z dniem 20.03.2019 r. wykreślona z Krajowego Rejestru Sądowego wobec jej likwidacji zatem w dniu orzekania zarówno przed sądem I instancji jak i przed sądem odwoławczym pokrzywdzony nie istniał, co powoduje sprzeczność w treści orzeczenia Sądu Rejonowego w O. z dnia 12.07.2019 r. w pkt 2 albowiem wskazuje pokrzywdzonego nie istniejącego w sprzeczności w art. 49 k.p.k. co uniemożliwia skazanemu wykonanie orzeczenia w pkt 2 wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 12.07.2019 r., której to sprzeczności nie da się usunąć poprzez art. 13 § 1 k.k.w. i w konsekwencji utrzymanie orzeczenia w mocy przez Sąd Okręgowy w O. prowadzi do rażącej niesprawiedliwości wyroku określonej w art. 440 k.p.k. albowiem nie możliwość wykonania przez skazanego środka karnego powoduje niemożliwość zatarcia skazania w sposób wskazany w art. 107 § 4 k.k. z uwagi na treść art. 106 § 6 k.k.”

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w O. w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Jak wielokrotnie rozstrzygał Sąd Najwyższy sprzeczność w treści orzeczenia uniemożliwiająca jego wykonanie w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. to także taki

stan, gdy co najmniej dwa jego poszczególne rozstrzygnięcia (niezależnie od tego czy prawidłowe i poprawnie sformułowane) pozostają do siebie w takiej relacji, że ich obu naraz nie da się wykonać. Jeżeli więc nawet wyrok zawiera rozstrzygnięcie, które z powodu jego nieprawidłowości albo niepoprawności w jego sformułowaniu nie nadaje się do wykonania, to taka wadliwość wyroku nie stanowi jeszcze bezwzględnej przesłanki odwoławczej, albowiem nie wynika ze sprzeczności zawartej w tym orzeczeniu. Art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. dotyczy zatem skrajnie sprzecznych rozstrzygnięć zawartych w wyroku, a więc takich które tyczą jednej osoby i tego samego czynu, ale powodują przeciwstawne konsekwencje prawne, tak że wykonanie jednego rozstrzygnięcia powoduje unicestwienie drugiego, prowadząc do sprzeczności logicznej (tak chociażby w wyroku z dnia 25 stycznia 2017 r. V KK (...)).

W sprawie niniejszej sygnalizowany przez skarżącego problem dotyczy nie tyle sprzeczności, ale innego rodzaju trudności w wykonaniu części orzeczenia. Z uwagi na wykreślenie z KRS podmiotu pokrzywdzonego na skutek przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego, pojawia się zagadnienie komu należy zasądzone odszkodowanie wypłacić. Trafnie podniósł w swojej odpowiedzi Prokurator, że zarówno kodeks spółek handlowych, jak i kodeks cywilny przewidują adekwatne rozwiązania normatywne dla tego rodzaju sytuacji. Konstatacje te w pełni podziela Sąd Najwyższy.

Wobec tego nie zaistniała wskazywana przez skarżącego bezwzględna przesłanka odwoławcza.